

Záchranáři na Lipně

Vojtěch Hejl

Ve dnech 19. – 30. ledna proběhl v Dolní Vltavici a jejím okolí kurz studentů druhého ročníku oboru zdravotnický záchranář Zdravotně sociální fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích. Jednalo se o kurz s názvem „Vodní záchranná služba a činnost v krizových situacích“ pod vedením Ing. Milana Bukáčka, předsedy místní skupiny Vodní záchranné služby ČČK v Českém Krumlově. Studenti byli rozděleni do dvou skupin, přičemž první skupina, které jsem byl členem, absolvovala výcvik ve dnech 19. – 24. ledna. Právě o zážitcích této skupiny bych se s Vámi rád podělil.

Záchrana z ledu První část kurzu byla zaměřena na záchranu osob z ledu. Hned po našem příjezdu a krátkém zahájení začala teoretická příprava, během které nám byla přednesena řada zajímavých přednášek, mimo jiné i na téma hypotermie a adaptace lidského organismu na chlad. Informace získané v těchto přednáškách jsme si vzápětí vyzkoušeli v praxi, neboť jsme šli plavat do „díry“ vysekané v ledu o rozměrech 3x3 metry. Šlo o náš křest v ledové vodě, proto se toho řada z nás obávala, ale zjistili jsme, že je to úžasný pocit, který jsme si ke konci kurzu i užívali a alespoň mně dokonce trochu chybí. Druhý den jsme zahájili rozcvíčkou a opětovnou návštěvou naší ledové „díry“, kam jsme chodili každé ráno. Po snídani

začal praktický výcvik, kde jsme si vyzkoušeli sebezáchranu, a to jak bez pomůcek, tak i pomocí ledových bodců či improvizovaně běžkařskými hůlkami, a záchranu tonoucího pomocí improvizovaných i profesionálních pomůcek.

Z improvizovaných pomůcek jsme vyzkoušeli hasičskou hadici, se kterou

nám to moc nešlo, dále kanystr uvázaný na autolano, surfové prkno a žebřík, se kterým se nám naopak pracovalo nejlépe. Z profesionálních pomůcek jsme pak cvičili s nafukovací lávkou, ledovými saněmi, raftem a pomůckou nazývanou „Y“. Z důvodu nízkých venkovních teplot pohybujících se okolo -15°C byl dopolední i odpolední výcvik zkrácen. Tím pádem byl večer čas na výuku topografie, kterou nás přijeli učit vojáci z nedalekého vojenského újezdu Boletice, kteří pro nás také připravili dle jejich slov „krátký orientační běh“, avšak i nejrychlejším z nás jeho absolvování zabralo přibližně dvě hodiny.

Ve středu nás dopoledne čekal pohyb ve skupině po ledové ploše, což znamenalo about sněžnice, pomocí házecího pytlíku se navázat a vyrazit přes Lipno směr Kyselov. Po obědě jsme opět šli cvičit do vody záchranu, tentokrát ve skupinách, do kterých jsme se rozdělili. Tak si každý z nás vyzkoušel, jaké je to být velitelem záchranářského týmu a jak je důležité spolupracovat a fungovat jako tým.

Přežití a orientace v přírodě

Druhou částí kurzu bylo přežití a orientace v přírodě. Ve čtvrtek večer nám bylo předneseno, jak správně zabalit batoh a jaké věci by v něm pro přežití neměly chybět, a jak správně zbudovat bivak, tedy improvizovaný přístřešek, ve kterém lze přečkat noc i v extrémních podmínkách, které měly o sobotní noci panovat. Dostali jsme mapy, do kterých jsme si zakreslili jednotlivá stanoviště, kterými jsme museli následující den projít a kde pro nás byly připraveny modelové situace. Jelikož jsme se pohybovali ve vojenském újezdu, byla nám také vymezena nebezpečná místa, ve kterých nesmíme opustit oficiální cesty.

Páteční mrazivé ráno nás v blízkém lese čekalo hromadné neštěstí, které jsme řešili společně. Jednalo se o dopravní nehodu s osmi zraněnými, kteří byli rozmístěni v okolí místa nehody. Po ošetření a transportování všech nemocných na odvozové místo jsme již po jednotlivých týmech byli naloženi a odvezeni každý na jiné místo výsadku. Při příchodu k prvnímu stanovišti jsme zaslechli volání o pomoc.

Když jsme přišli blíže, tak jsme zjistili, že došlo k nárazu osobního automobilu do stromu a na místě jsou dvě těžce zraněné osoby a jedna lehce. U jedné osoby bylo nutné zahájit CPR. Modelová situace byla na místě krátce vyhodnocena a my mohli vyrazit na druhé stanoviště, které se nacházelo na vrcholu Kamenného Stolce, kde jsme měli za úkol slanit nižší

rozhlednu. Po delším přesunu, během kterého jsme museli překonat jednu z nebezpečných oblastí, jsme dorazili na stanoviště č. 3. Zde nás opět přivítalo volání o pomoc. Tentokrát od dvou mužů, z nichž jeden propadl ledem. Zásah nám komplikoval muž, který zůstal na břehu a chtěl svému kamarádovi pomoci a opakovaně se snažil vstoupit na nestabilní led. Při příchodu na čtvrté stanoviště nás začalo opouštět sluníčko, které nás celý den provázelo, a tak i okolní teplota šla prudce dolů. Toto stanoviště bylo věnováno komunikačním dovednostem. Museli jsme vyjednávat s uprchlíky, zda můžeme ošetřit jejich zraněnou ženu, což se nám nakonec podařilo. Opustili jsme čtvrté stanoviště a vydali se na nejdelší a díky tmě i nejobtížnější cestu k pátému stanovišti. Jedné skupině se na čtvrtém stanovišti líbilo tak, že se sem opět neúmyslně vrátila. Tato chyba v navigaci je stála hodinovou zacházku. Když jsme dorazili do místa pátého a posledního stanoviště, dali jsme se, již značně unavení jak fyzicky, tak psychicky, do stavby bivačů. Přibližně o půlnoci přišli instruktoři zkontrolovat naše přístřešky, které jsme s nadšením ukázali. Oni naše nadšení z postavených přístřešků ovšem nesdíleli a měli obavy, abychom v noci nezmrzli. A tak jelikož nad ránem měly teploty klesnout k -30°C , zazvonil okolo jedné hodiny ranní telefon a bylo nám nakázáno přesunout se na souřadnice, jež nás zavedly do nedaleké obce Boletice, kde jsme přečkali noc v domě.

Druhý den jsme se měli po osmé hodině hlásit u instruktorů, kteří spali nedaleko. Dostali jsme od nich poslední úkol – dojít do obce Polná na Šumavě a odtud se přesunout

vlakem do Černé v Pošumaví a vrátit se na základnu VZS v Dolní Vltavici, kde proběhlo vyhodnocení uplynulého dne. Pro zájemce bylo připraveno plavání pod ledem. Poslední den kurzu jsme absolvovali závěrečné zkoušky, skládající se z týmové záchrany osoby propadlé do ledu. Poté došlo k zhodnocení celého kurzu a oficiálnímu ukončení s rozdělením certifikátů.

Většina studentů z našeho ročníku měla z tohoto kurzu obavy kvůli vyprávění, které o něm fakultou kolují, ale nakonec jsme si ho, sice mokří a vyčerpaní, všichni užili a těšíme se na kurz letní, který pro nás také připravuje VZS ČČK Český Krumlov.